

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cîsnădiei Nr. 3.

Se primumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc
Manuscripte nu se înapoiază.

„Il n'y a point de plus cruelle tyrannie que celle que l'on exerce à l'ombre des lois et avec les couleurs de la justice.“

(Nu există tiranie mai cruntă ca cea exercitată la umbra legilor și păstrând aparențele justiției.)

Sibiu, 27 Maiu st. v.

Are Germanul un proverb foarte potrivit pentru multe situațiuni din viața omenească, care însă se potrivește de minune în situațiunea de față cu raportul dintre majoritatea casei deputaților ungurești din periodul expirat și dintre ministrul Tisza. Proverbul adevărată zice, că „cel cu paguba n'are să se îngrijească de batjocură“.

Cum? Majoritatea din casa deputaților ungurești pururea învingătoare a putut îndura ea vre-o pagubă? Imposibil! Cine învinge în toate cestiunile, care sînt pe placul guvernului, nu se poate să îndure pagubă, prin urmare nici de batjocură n'are să se teamă.

În împregiurări normale și între oameni cu minte normală așa ar trebui să fie.

În Ungaria însă, de când cu lăcomia maghiară la putere, toate sînt întoarse pe dos. Cei puțini, adevărații Maghiari, au pus mîna pe stat și pe toate bunătățile lui. Cei mulți, adevărații Români, Germanii, Slavii au rămas cu sarcinile statului de tot felul. Într-o astfel de lume încurcată se nu se mire omul, dacă se mai ivesc și alte lucruri pe dos.

Și eată că s'a și întemplat ceea-ce omului moral nu-i vine să creadă. Majoritatea, care de doispredede ani a avut abnegațiunea a purta pe ministrul Tisza pe umerii sei, și care s'a lăsat de bună voie a fi păgubită de reputațiunea unor „civi“, care țin ceva la sine, astăzi se vede și batjocurată. Și de cine?

De husarii biroului de presă. De acei husari, care stau sub stăpînirea dlui Tisza, căruia majoritatea, cu prețul reputațiunii sale, i-a procurat tot ceea-ce numai i-s'a cerut.

Este un fenomen din cele mai extraordinare acesta între fenomenele politice. Afară de Egiptul modern, anevoie vom mai găsi un stat constituțional, unde un guvern, purtat de o majoritate pe umere, se vină și în presa din străinătate, cumpărată spre a-i fi la dispozițiune, să-și bată joc de aceeași majoritate.

Ca să nu creadă nimenea, că se tratează numai de presupuneri fără de temei, fie-ne permis a ne provoca la un exemplu incontestabil. În „Allgemeine Zeitung“ din München, într-o corespondență dela Budapesta, după-ce se scrie în general despre dietă, că a jucat un rol pasiv, se susține cu tot deadinsul, că proiectele cele mai de frunte, care au devenit legi, anumit lungirea mandatelor deputaților pe cinci ani, au de a se mulțumi numai regimului celui tare al lui Tisza. Ceea-ce însemnează, că majoritatea care a votat, n'are nici un merit la legea din cestiune.

Registrul imputărilor nu se mărginește la atîta. I-se impută dietei, că n'a fost la înălțimea misiunii în cestiuni privitoare la apărarea patriei, în cestiuni de stabilirea echilibrului în economia statului și în cestiuni de natură diplomatică. „În cestiunea financiară, — continuă corespondența, — ar fi fost la loc pășirea activă a parlamentului; se vede însă, că reprezentanțele poporului și într'altele, nu numai în cestiunile exterioare, care s'au rezolvat mai cu seamă fără de ele, dacă nu tocmai, și de multe ori, contra lor, în privința influenței lor legitime au fost trase pe sfoară de către regimul cele tari, care sînt tari, fiindcă parlamentele se prezintă debile. Așa a decădut în ultimii zece ani și parlamentul unguresc tot mai adînc, și este bătător la ochi cu deosebire rolul cel subordonat, ce l'a jucat parlamentul unguresc în cei trei ani din urmă. Partidul liberal, fără de inițiativă și fără de a-și da silința cea mai mică spre a produce o idee politică, a ajuns a servi drept stafagiu guvernului și a da în mod pagodic din cap, când căpetenia guvernului a dat exemplul spre sfîrșitul acesta. . . Dieta Ungariei, am pute dice pe scurt, a fost contemplatoare la acțiunea guvernului: lui i-se cuvine meritul. . . Guvernul însă se cheamă Tisza, ea a hotărît mersul evenimentelor în intern.“ — Corespondentul încheie foarte semnificativ cu cuvintele: „Parlamentul a fost Tisza.“

N'avem de loc intențiunea de a vălăra fosta majoritate parlamentară dela

Budapesta. Ea și-a făcut, ca Maurul din Fiesco, datoria și s'a dus. Nici nu este de compătimit, pentru-că dînsa va fi sciind ce a îndemnat-o să facă servicii de gladiatori, de mameluci. Nici cu tratamentul dinsei din partea dlui Tisza, — căci fără de scirea lui nu credem să fi scris husarul biroului de presă, — ca din partea unui director de menagerie n'avem de gând a ne perde timpul. Este simplă cestiune de gust din partea acelora, cărora le place a se înregimenta în partidul „liberal.“ Tot ce e neapărat de lipsă a se scî, și în punctul acesta, pentru dumerirea cîțitorilor este, că noi de aceea avem numai partidul liberal în vedere, când e vorba de dietă, de parlamentul unguresc, fiindcă de doispredede ani încoace numai el a decis în toate cestiunile, câte au venit pe tapet în parlamentul Ungariei.

Cu totul alta este ceea-ce trebuie să preocupe pe ori-ce om politic în fața unei manifestațiuni atât de zdrobitoare pentru un partid folosit de guvern doispredede ani pentru susținerea sa la putere.

Înainte de toate ni se obtrude întrebarea: pentru-ce va fi tăvălind ministrul-president partidul seu în străinătate, pe când acasă oficioasele își pun toată silința să-l întărească? Pentru îndumnezeirea sa și numai pentru aceasta, ni s'ar pără prea mare disproporțiunea între jertfă și câștig.

Mai ales după-ce avem atâtea experiențe, cât de trecătoare sînt îndumnezeirile oamenilor chiar și în pozițiuni mai înalte decum este cea a dlui Tisza.

Nu cumva este o sondare a publicului celui mare pentru niscareva tendențe de o reacțiune ascunsă încă sub vîl? Este o alusiune la reacțiune în corespondența diarului „Allg. Ztg.“ Se dice adevărat acolo, că Tisza „nu este dintre cei liberali, care dau năvală asupra cerului, dar' nici reacționar și de aceea legile unguresci din anii din urmă poartă timbrul unui conservatism moderat, Ungaria a rămas cruțată de veletățile reacționare ale altor state.“

Dacă cumva dl Tisza vrea să imiteze pe Taleyrand, desavuează reacționismul seu, pentru-ca să poată lucra mai în tîgnă la deschiderea drumului reacțio-

nii. Întocmai ca și când cu deschiderea drumului spre Bosnia și Herțegovina.

Cu toate aceste, am păcătuit dacă am susține, că dl Tisza este reacționar.

Reacționar ca și conservator, ca și liberal, etc. poate fi numai un bărbat de principii politice, principii, care d-lui Tisza îi lipsesc. Unica armă politică, care ministrul-president al Ungariei vedem că o mînuiește cu oare-care îndemănare, este șovinismul. Când e vorba de strivirea naționalităților nemaghiare din Ungaria, dl Tisza vorbește cu avînt și fără de carte, ear' eînd e vorba de politica austriacă în Bosnia și Herțegovina, cetesce lecțiunea de pe hîrtie.

A nu fi reacționar, încă nu exclude posibilitatea de a fi cineva în serviciul reacțiunii. Dl Tisza a stat mulți ani în serviciul opozițiunii, de doispredede ani este în serviciul unui partid compus din fosti Deák-isti și desertori din opozițiune, care, ca să-și mulcomească conștiințele, și-au dat titlul: liberali. N'am scî pentru-ce nu ar mai varia, când e cunoscut, că variațiunea este care delectează. Însă nici posibilitatea întrării în serviciul reacțiunii nu-l îndreptățește pe dl Tisza a-și terfelă așa fără de milă partidul.

Unica împregiurare ar explica purtarea ministerială cu partidul liberal, și aceasta ar fi, dacă dl Tisza, cu toate victoriile „strălucite“ parlamentare, ar vedea, că dîile cabinetului seu sînt numărate. Atunci ar pute dice cel puțin: opozițiunea nu mă vrea, cu ai mei mi-e rușine mie a mai guverna, deci — mă duc!

Moravuri de sclavi.

Unul dintre cetitorii „Tribunei“, om umblat prin lume și deprins a trăi din al seu, ni-a trimis sînt acum vre-o opt dîile următoarea scrisoare:

Onorată Redacțiune!

„Tribuna“ aduce de vre-o câteva dîile un citat de Montesquieu. Sentența scriitorului francez este foarte potrivită cu împregiurările noastre actuale și merită a fi reamintită în fiescare dîi. Dar', în fine, exclamarea aceasta nu este decît un vaet de durere (Schmerzensschrei)

Foița „Tribunei“.

O partidă în patru.

De Antonio Ghislanzoni.

Trad. de d-șoarele Alexandrina și Lucreția I. Romanescu.
(Urmare.)

Sînt 15 ani, de când geniul meu cel rău mi-a dat întăiul avînt pe această afurisită carieră a literilor, din care nu am cules decît nenorocire. Eu trăiam în cele mai mari strîmtori. Cele dintăi producțiuni ale geniului meu fură plătite cîte 5 lei pentru fiecare foaie de tipar. Câștigul meu nu trecea peste 80 de lei pe lună. Eu locuiam în o odaie mai aproape de cer ca de pămînt.

Într-o bună dimineață aud că bate cineva la ușă; — nimeni altcineva decît un creditor ar fi îndrăsnit să se urce la atîta înălțime.

— Înaintează!

Pe acea vreme nu prea mă temeam de creditori, căci eram sigur, că nu au ce să găsească la mine. Dar', nenorocire, în acea dimineață nu era vorba de un creditor. Era primul inel, al marelui lanț conjugal, care venia să se introducă în liberul meu locaș sub înfățișarea unui idiot.

Eu abia îmi aduceam aminte de a mai fi vădut odată sau de două-ori pe acel om fatal.

Un tîner dealtmintrelea cu totul parfumat și cochet, una din acele figuri, pe a căror față boala de ficat sau oare-care alte boale interne zugrăvesc acea pălire, pe care unele din femei o socotesc de chipul sentimentului.

Părul seu brun strălucind de cosmetice, ochii mari intrați în cap, gîtul seu lung, întreaga sa figură subredă îi dedeau un fel de aer de geniu nenorocit, pe care vîdîndu-l de departe părea interesant. V'am spus de când vi l'am prezentat pentru întăia dată, că nu era un creditor, și țin să vi-o mai repet odată, ca să nu fiți înșelați în privința lui.

— Cărei împregiurări trebuie să mulțumesc plăcerea? . . . onoarea? . . .

Mosafirul meu își întoarse ochii și zîmbi, îmi întinse mîna drept bunăvoință cordială. Apoi, înainte de a începe să vorbească, scoase din buzunar un portofoliu, din care scoase vre-o câteva scrisori parfumate. Și după-ce le privi, fără-ca să le deschidă, cu expresiune de o plăcere tainică, ce atrăgea la suprafața obrazilor toată năucia creierului seu, în fine deschise vorba.

— D-ta trebuie să scii . . . adevărată zice . . . că fiind noi toți tineri . . . adevărată zice . . . deoare-ce există și femeie . . . și deoare-ce toate relațiunile încep prin calea căii. . .

Și urmînd cu acest ton mai bine de un pîrtar de oară, el reuși în sfîrșit să mă facă să înțeleg, cum el s'a înamorat de o frumoasă și elegantă cocoană, care, după multe semne de îndărătnicie, în fine s'a hotărît să-i dea răspuns la scrisorile sale. Și pîrîndu-i-se, că acele scrisori sînt scrise cu o eleganță de stil și de idei înalte neobișnuite, se gîndi să se adreseze către mine, pentru-ca să-l ajut în epistolarul seu, compunîndu-i un răspuns mișcător, infocat, neîntrecut, prin care el era sigur de a birui în scurt timp asupra șovăirii ângerului adorat. În funcția mea de secretar amoroș, eu aveam să primesc bogatul venit de patru lei pentru fiecare scrisoare. Proprietarul unei foi teatrale, în care pe acea vreme eu îmi ageriam primele mele arme în critică, nu-mi dedia atîta nici pentru un articol de zece coloane. Propunerea ciudată întărită în cel mai mare grad curiositatea mea. Acea corespondență avea pentru mine toate momelile unui romanț, și deoare-ce cele două scrisori ale cocoanei necunoscute dovedeau nisce hotărîri firme în materie de virtute, eu mă simțiam prins de dorința de a-mi măsura cu acea mîndră și pasionată Penelope puterea stilului meu și destoinicia lirismului meu amoroș.

Primind însărcinarea, mă apucau îndată de lucru. Clientul meu se aședă la birou și eu îi

dictai o scrisoare de patru pagini, atît de plină de pasiuni, așa de umflată în frase, încât celalalt din când în când săria de pe scaun ca sgu-duit de electricitate. „Bună! . . . grozav! . . . zdrobitoare!“ exclama tînerul nostru la fiecare frasă ce eu îi dictam. Și când venia înainte un cuvînt puțin întrebuint și neînțeles de el, în loc de a-mi cere explicare, ducea mîna la inimă, sau scoala un suspin sdravîn, care părea mai mult o horăcăeală.

Întăia mea scrisoare era o combatere a acelor teorii venerabile de credință conjugală, pe care noi nu încetăm a le numi absurde, pînă în ziua, în care, prinși în lațele căsătoriei, înțelegem primejdia de a le răspîndi și profesa; era un re-cuisitoriu înfricoșat în contra bărbatilor, care se încheia cu un imn al libertății și al independenței absolute a femeii, vrednic de un comunist. Nu se poate spune, cu ce plăcere se grăbi amicul, după-ce a cetit și re-cetit acea copie de elocuență, să-și iscălească numele. Pentru a cuceri favorurile sexului frumos în afară de atracțiunile unei figuri de flamingo, norocul îi dădu-se un nume și un pronume din cele mai interesante: el se numia Arturo della Vale. Gîndiți-vă, dacă o femeie cu o imaginațiune puțin viuă, ar fi putut să reziste.

(Va urma.)

și apoi, — *plus que ce change, plus c'est la même chose*, — puternicii țilei își bat joc de vaelele noastre! Aceea, că tirania circumscrisă de Montesquieu există la noi, o scim, o simțim.

Altceva ar trebui dar' (chiar din consecuența existenței acestei tiranii) să se spună, să li se accentueze în fiecare zi Românilor transilvăneni, și adevărat întreabarea lui Michelet:

„*Pouvez vous être libres avec les mœurs d'esclaves?*” — Ear' aceasta, — poate, — în traducțiunea următoare: „Cum puteți dori să fiți liberi cu moravurile sclavilor!”

Iertați, Domnule Redactor, mica observațiune a unui aderent și abonent al prețutului D-Voastre țiar. Radu.

Deși are multă dreptate stimabilul nostru corespondent, am pus scrisoarea între cele rezervate, căci îi este greu omului să mărturisească un adevăr atât de rușinos ca cel exprimat în cuvintele lui Michelet.

Cetăm însă în „Gazeta Poporului” din Timișoara următoarea dare de seamă despre feliicitarea deputațiunii „Românilor timișoreni” la noul magnat ungar Ilustritatea Sa dl Dr. Iosif Gall:

„La 12 oare s'a prezentat această deputațiune numeroasă în fața Ilustrității Sale, în numele căreia apoi dl Nicolau Coșariu, asesor la sedria orfanală a comitatului Timiș, a bineventat pe Ilustrul Peer nou al Ungariei, asigurându-l despre simpatiile Românilor timișoreni și rugându-l, ca și în viitor să lucre pentru binele și spre folosul neamului său! Pătruns de bucurie a răspuns la aceasta Ilustritatea Sa, că: precum în trecut, în calitate de deputat dietal, așa și de aici în colo, în noua sa demnitate, nu va uita nici când de neamul său, cu atât mai virtos că s'a convins, că sînt elemente în țeara aceasta, care conced, că omul poate fi bun patriot și totodată și bun naționalist! Atât bineventarea vorbitorului deputațiunii, cât și răspunsul Ilustrității Sale a fost acompaniat de simpatice strigări de se „trăească”, aduse nu numai ilustrului nostru bărbat, ci și Ilustrei Sale doamne consoarte, care — durere — nu era de față spre a lua în primire un frumos buchet de flori ce voiau să-i ofereze Timișoreni în semn de stimă și venerațiune, dar' Ilustritatea Sa dl Gall a avut bunăvoința a primi asupra sa sarcinile predării, asigurând deputațiunii, că Ilustra Sa d-nă va considera frumosul don ca primit din mâinile deputațiunii! După prezentarea singuraticilor membri ai deputațiunii, cu cari Ilustritatea Sa a schimbat câteva vorbe, — între strigări de „să trăească” s'a îndepărtat deputațiunea spre a face loc — altor gratulați!”

Ear' această scenă se petrece *patru-deci de ani după-ce s'a desființat iobăgia*.

Acum, după patru-deci de ani, fostii iobagi și fiii lor se spărie, rămân cu gura căscată, când ved că unul dintre dînșii a ajuns boier mare, „Peer” al Ungariei, și nu se mai întreabă, cum a ajuns acolo, de unde se îndură a privi asupra lor, ca bărbat, cu capul ridicat, ori — tîrîș-grăpiș, cum dice Românul.

Să trăească boierul și cocoana să trăească! Da! mai ales cocoana să trăească, — fiindcă, — de! — boier fără cocoană nici că s'ar pute!

Se dice c'a fost odată un Țigan, care a căpătat de undeva o păreche de nădrăgi roșii și un behec de catifea și s'a gătit cu aceste haine frumoase, ca să meargă acum și el la biserică; se cetia sfânta evanghelie și oamenii se ridicaseră toți în picioare.

Țiganul vîdînd aceasta, a ridicat mîna și s'a adresat grațios la oamenii din biserică dîcîndu-le: „Sedeți numai, sedeți, că și eu am fost odată tot om ca voi!”

E preste puțință să nu ne aducem aminte de această grandetă, când aflăm din „Gazeta Poporului”, că dl Dr. Iosif Gall, noul „Peer”, s'a îndurat a le da Românilor timișoreni încredințarea, că n'are să-și uite nici pe viitor neamul.

Auți D-Ta om generos! — a ajuns „Peer” și tot n'are să-și uite pe moșii de Români!

Dar' asta e o notă, care nu e decăt ridicolă.

Serioasă devine scena numai atunci, când dl Dr. Iosif Gall crede de cuviință a accentua, că poate să fie cineva aici în țerile coroanei ungare *bun patriot* și totodată *bun Român*.

Adevărul este, că numai Românul, care e bun Român, poate să fie și bun patriot: Românul, care e rău Român lucrează contra patriei acesteia, și

va veni odată timpul, când va eși clar ca lumina țilei la iveală, că nimeni mai mult ca Românii de felul d-lui Dr. Iosif Gall nu 'i-a împins pe Maghiari contra Românilor și prin urmare pe Români contra actualelor stări de lucruri.

Noi Românii sîntem trei milioane de oameni în regatul ungar și sînt între noi și boieri născuți, și boieri din fire, care nici nu sînt „Peer”-i, nici că rîvnesc să fie în condițiunile, în care astăzi poate să între cineva în casa magnaților. Vrem să intrăm „*tambour battant*”, pe poarta cea mare, cu capul sus, cum li se cuvine unor bărbați, care înțeleg importanța elementului, pe care îl reprezintă în viața acestui stat.

Ei bine! unul dintre noi s'a desfăcut de ceilalți și a intrat, cum a intrat. Dacă e onoare aceasta, a lui e onoare și numai a lui: noi, ăstlalți, nu ne simțim de loc onorați.

Și 'ți-e greu că te scii Român, când veți, cum chiar în Timișoara, unde adevăratele ilustrități române, adevărații boieri români, „Peer”-i și din nascere, și din fire, Mocionesii atât de mult au ostentat, atât de mult au jertfit, atât de mult s'au expus și la atâtea onoruri au renunțat de dragul Românilor, cum chiar aici Românii aleargă cu buchete pentru coana respectivă și n'au ajuns încă să înțeleagă, că onoare adevărată nu este de a fi, ci de a nu fi „Peer”, când n'ai avé decât se spui, că Românii sînt nisce nemernici, pentru-ca să ajungi „Peer”.

Da! Înțelegem pe corespondentul nostru, îi înțelegem și pe domni de Mocioni, dacă li-e și cam greu să se amestece printre Români: sînt fosti iobagi și feciori de iobagi Românii acestia. Da, dar' acela, care îi cunoaște bine, îi scie, că sînt și oameni cu virtute. Ceea-ce au fost părinții, nu mai sînt feciorii și cu atât mai puțin vor fi nepoții: pentru-ca prefacerea se se petrecea căt mai curînd, urmele îndelungatei sclăvii se se șteargă căt mai deplin, trebue să pună cu toții umăr la umăr, să între cu curagiu în această societate păraginită, ca să ridice prin prezența lor în ea și prin lucrarea lor nivelul ei.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Maiu st. v.

Afacerea convenției comerciale și vamale între Austro-Ungaria și România se află în stadiul, de a oferi prospecte pentru reînceperea negocierilor convenționale. Așa ar rezulta cel puțin din informațiunile ce le primesc „*Neue Freie Presse*”. Eată ce 'i-se scrie acesteia din București cu data de 3 l. c.: „Conferențele comisiei însărcinate cu pertractarea prealabilă a proiectului vamal român se continuă în prezența ministrilor de externe și de comerț și probabil se vor termina deja țilele aceste. Imediat după terminarea lucrărilor comisiei se va așterne ministerului rezultatul acelor, spre a se pute da informațiunile recerute delegaților, care vor fi însărcinați cu continuarea negocierilor convenționale cu Austro-Ungaria. Astfel ar exista toate prospectele pentru reînceperea negocierilor convenționale între România și monarhia habsburgică, în vreme-ce privitor la însuși probabilul rezultat faptic al acestor consultări nu se poate face nici o judecată bizuită.”

În Italia cestiunea împăcării între Vatican și Quirinal se menține încă și acum la suprafața discuțiunii. Cercurile curiei se plîng asupra atitudinii dușmănoase a presei italiene, fără de a se gândi, că în prima linie au fost organe acreditate la Vatican acele, care se încercaseră a compromite inițiativa de împăcare a sfîntului părinte. Dacă deci într-o parte nu există puterea, de a pune frîn intransigențismului ultramontan, e de tot natural, că nici în cealaltă parte nu se poate pune lăcat pe gură radicalismului.

Stările din Belgia încă tot nu s'au îmbunătățit. Din Bruxella se scrie cu data de 3 Iunie n.:

„În Belgia domnesce deocamdată liniște! Cu această scire puțin ieri ministerul Beernaert suprinde pe deputați și senatorii sei, care în deplina conștiință a victoriei lor se puseră numai decăt a decreta nouele vămuri de carne și vite. Cele din urmă vor scumpi nutremîntul de carne al poporului. Dar' ce are de a face? S'a do-

vedit din nou, că armata e bizuită, și dacă lucrătorii se vor răscula și a treia oară, miliția abună-seamă îi va aduce la reson. Și în faptă, se pare că ultramontanii privesc în sabia generalului Vander Smisseu singurul remediu pentru boala noastră socială. Pentru-că despre reforma socială, de care s'a fost vorbit cu atăta svon, tace cronica. Dar' guvernul clerical doară nu își va închipui, că sfîrșitul celor din urmă mișcări de lucrători va însemna începutul păcii sociale. Lipsa de nutremînt a silit numai pe ceata lucrătorilor a încheia un armistițiu probabil nu prea lung. Lucrătorii nici nu fac taină din tactica lor. Ei o spun pe față, că se pregătesc pentru o a treia răscoală în contra stărilor politice și sociale în Belgia și că vor și executa-o aceasta în cel mai scurt timp. Guvernul scie deci, ce îl așteaptă, dacă va mai urma a se îngrijii numai de cele de ce mii din sus. În sfîrșit va începe și burghesia a se interesa în câțva de pretențiunile lucrătorilor, și atunci guvernul nu va avé de a face numai cu masele lucrătorilor din provință, ci și cu capitala Bruxella. Și la ce are să se aștepte de aci, o poate scii din experiențele din Octomvrie 1884, când cortegiul cetățenilor din Bruxella înaintea palatului regal avé drept urmare demisionarea ministerului Malou. Un nou cortegiu de stradă al cetățenilor din Bruxella ar pute să aibă însă, pre lungă amărîciunea ce a crescut, cu totul alte urmări. Stă odată, că întreaga ordine socială și de stat în Belgia e amenințată de o revoluțiune sigură, dacă guvernul, prin acordarea de drepturi politice, prin îngrijirea de cultivarea poporului și prin modernele instituțiuni de binefacere, nu va câștiga fără aminare majoritatea covîrșitoare a poporului pentru constituțiune.”

Alegerile comunale ce s'au înțemplat la 5 l. c. în Bulgaria și Rumelia-orientală au decurs în cea mai bună ordine. După rezultatul de până acum circa 80 procente au reușit în favorul guvernului. După-cum se aude, guvernul nu va prezenta Sobraniei ce se va convoca alegerea de principe, ci rapoarte despre pertractările de până acum cu marile puteri și despre actualul stadiu al cestiunii bulgare.

Rusia își încordă toate puterile spre a împedea ratificarea convenției anglo-turcesce privitoare la Egipt. Conform unei depeșce ce o primesc din Petersburg „*Die Presse*”, Neli-doff declară, că la cas, că Sultanul va ratifica convenția, aceasta o va face pe propria lui socoteală. Totodată avisă pe Sultanul, că scopul convenției e numai de a 'i stoarce Egiptul. Spre a scoate la cale convenția, Anglia ar fi mituit cu sume mari pe marele vezir și pe mai mulți funcționari dela palat. Sultanul însă nu dă credemînt acestor bănueli și Neli-doff se încearcă acum a împedea ratificarea prin producerea demisionării actualului minister turcesc Kiamil. Se dice, că guvernul francez ar fi instruat pe plenipotențiatul său a sprigină rezistența Rusiei în contra ratificării.

Afacerea crețensă nu face multă spargere de cap Turciei. Guvernul turcesc a făcut toate dispozițiunile, de a scuti populațiunea mahomedană din Creta de toate năvălirile ce pot să vină din partea populațiunii creștine. Poarta privește cestiunea asta de o cestiune curat internă și a luat cu mulțumire act despre aceea, că puterile europene încă împărtășesc aceleași vederi.

Recoreli electorale din comitatul Satmarului.

Nu-i vorbă, cel ce cetesce „*Tribuna*”, se folosește de expresiunile ei, căci sînt nimerite.

Da, — căci după decisiunile aduse în conferența română electorală de estimp din Sibiu, după care și părțile aceste ungurene sînt sfătuite, din cauze foarte plausibile, la abstenință dela alegerile dietale, și numai cu înțelegerea comitetului central e consult Românașului a se mesteca în alegeri, și earăși numai atunci, dacă interesele române o reclamă aceasta.

Ei, — dar' să veți numai, ce recoreli electorale se fac.

I. Cercul electoral Baia-mare, care după cernerea cea mare a votanșilor, totuși are din cei 1260 alegători 700 români. — Mai pe la Sf.-Pasci se vorbea printre frații Maghiari cu oare-care sfială, că aci va pași de candidat cu program național român părintele Dr. V. Lucaciu. Atunci în temerea lor, ca nu cumva se reese un Român, s'au folosit de o apucătură destul de șireată corteșească, adevă: s'a cercat și s'a și aflat un alt candidat „*Lukács*” în per-

soana unui direcțor ministerial cu program guvernamental, spre a confunda alegătorii cu numirile Lucaciu și *Lukács*. — După conferența din Sibiu netemîndu-se Maghiarii respective direcțorii erariali de propășirea părintelui Lucaciu, — s'au lăsat de candidatura lui *Lukács*, și în 30 Maiu a. c. st. n. în adunarea generală electorală ținută în Baia-mare 'l-au propășit pe dl secretar de stat Weckerle, care prin o deputațiune de s'a și chemat din Budapesta la cerc.

Cu ocaziunea acelei adunări dl preot român al Fernezeiului, a făcut puțină recoreală electorală română, talmăcind conclusele adunării — la cei vre-o 20 băiași și schelberi aduși cu sine — în romănesce. — Resplata meritată n'a rămas, căci sub ținuta vorbirii romănesce, toți Maghiarii s'au strecurat din sală la bere, lăsând pe Părintele cu Românii sei, scusându-se „*ugy is nem ért-jük*” — De altcum la cea adunare alte su-flete române n'au fost.

II. Cercul electoral: Mediașulaurit în care alegătorii români fac patru din cinci părți.

Partidul extrem, ținînd o adunare la începutul lui Maiu, a decis a face o reprezentațiune comitelui suprem: că decumva partidul guvernamental în acest cerc va candida un individ născut în comitat și Maghiar, atunci partidul recede dela candidare. Această reprezentațiune a vîcut lumină, însă cu omiterea „și Maghiar”.

Dară guvernamentalii, în butul reprezentațiunii, chemând pe fostul deputat al cercului D. Chorin din Budapesta în cerc, și arangiînd în Șerchiuz (Sárköz) o adunare electorală imposantă, 'l-a proclamat de nou de candidat al seu în septemăna trecută.

Acți nu recoreală, ci chiar tuș rece electoral român ni s'a făcut prin preoțimea și învățătorimea română mai cu seamă din Țeara-Oașului. Eacă cum:

Părintele paroch al Mediașuluiaurit, enumerînd în limba maghiară la Oașeni meritele și vorbirile d-lui Chorin cunoscute și din jurnale, ca pe un bărbat harnic și bun, care și în trecut mult bine a făcut (ce? — se fie bine întrebat — pentru Români?), îl recomandă stimaților alegători de candidat. Tot această vorbire o talmăcesce apoi părintele paroch-protopop al Bicsadului în romănesce și Oașenilor de față. S'au mai vîcut în auditor părinții parochi din Negresci Iosip, și cu egumenul mănăstirii Bicsad, și era părintele capelan din Certeje, toți cu cantorii și docenții români ai sei, precum și învățătorul din Calinesci, în mare parte adicții „*Széchenyi társulat*”-ului, mulțime de Jidovi și popor, toți aduși pe spesele și previncturile plătite de Chorin, care și în rîndul alegerii trecute a spesat acolo — precum se spune — vre-o 20.000 fl.

A urmat numai decăt vorbirea candidatului sərbătorit, care naturalmintea a primit candidatura, și din ocaziunea ființei de față a atător dascăli mari și mici români a făcut și expozelul programei sale despre naționalități în limba maghiară, dîcînd cam următoarele: „E drept, că în legile patriei noastre sînt garantate drepturile naționalităților — deci și ale celei romănesce — a-și folosi limba sa, în afaceri publice și private etc. etc. (cari adevă le pretindem și noi), însă, Domnilor alegători! trăim în Țeara-Ungară, resoanele de stat etc. etc. înlesnirea și unitatea administrațiunii și justiției etc. etc. înaintarea economică și culturală etc. etc. poftesce imperativ, ca toți civii statului acestuia fără deosebire să o cunoască și vorbească limba statului, adevă — strigăte de: „igaz, igaz, ugy van, eljen!” mai ales din partea fiilor dascălului din Certeje — cea maghiară și pentru aceea etc. etc.”

A fost destul tuș pentru bieții Români, cari apoi au cercat rehabilitare la mesele încărcate cu tot felul de bucate și arangiate gratuit pentru 150 persoane. Una nu se scie, că oare bucatele rituale au fost ori ba?

Bietul românism din Țeara-Oașului! mult ai răbdat prin această recoreală. Biata nație, care dă bucuros din toate roadele muncii sale ofert preotului, cantorului și dascălului său, ba fi și lucră și țile de lucru, scutind pe conducătorii sei, să păzească trebile religioare, culturale și naționale, abună-seamă mai bucuros 'i-ar vedé în serviciul obositor al romănității sale, decăt în cel scilpicios al străinilor! Toți domnii cei de față au ecupagi și masă, parte din ofertele poporului român osîmbrit quidem cu direcțoria lor, deci poate numai curiositatea 'i-a făcut a se prezenta acolo. Este timp încă de a tocmi tot cu atât mai virtos, căci autoritatea supremă le este episcopia română și nu corteșia, în care de astădată chiar dela candidatul lor au primit o lecțiune semnificativă.

III. Cercul electoral al Carașului. Cercul acesta de pe malul stîng al Someșului consistă cu foarte puțină excepțiune din alegători români.

Onoratorii eruditului canonic român de Oradea-mare, Rev. Luran, neîndestulindu-se cu ignorarea

acelui erudit din trecut, ba pre lungă ceva liberalism am pute dice și cu delaturarea lui, au cercat a-i face dlui canonic o recitarea, stăruind pe la cercurile normative ale comitatului, pentru candidatura lui în acel cerc, de nu se poate altcum, baremi cu program guvernamental. Însă bărbat român astăzi cui trebuie? numai de vot românesc lipsă! n'a reușit.

A urmas un tuș prin candidarea guvernamentalului Perlaky Elek, recomandat chiar prin un preot român venerand.

Celelalte cercuri sînt maioritate prin Germani (Șvabi), Ruteni și Maghiari.

Până aci au ajuns prospectivile beulașelor, ale masei, și în urmă a une-ori și ale spăgerilor de capete. Ce va fi mai încolo, vom vedea. A descrie aceste așiderea se ține de oare și care organizațiune a partidului. De cumva s'a făcut prin această baremi un pocumb la propoziția îngrăditiurii naționale, răsplată e destulă.

Una se scie, că adevărat genul românității ne șoptește mereu: „dacă nu poți înainta cauza română, se nu fii împotriva ei”; că așa ceva spune și sf. scriptură — domni preoți vor pute și cita cuvintele: „cine nu este împotriva voastră, cu voi este”.
Un alegeț român.

Cronică.

Numiri. Ministrul reg. ung. de culte și instrucție publică a numit pe Ludovic Ábrai, până acum profesor la școlile reale de stat din Arad, de director definitiv la academia comercială de acolo. — Ministrul reg. ung. de finanțe a numit pe Francisc Gold, până acum practicanț de comptabilitate, de oficial de dare cl. III la oficiul de dare din Macău.

Contele Henric Clam-Martinitz, unul dintre cei mai distinși conducători ai partidului conservator, a murit alaltăieri în mod subit în Praga în otelul „la calul negru”, în urma unei vătări de sânge. Stănd în anii cincideci în serviciul țării, fu el în „Reichsrath”-ul înmulțit conducătorului maiorității și încă dela anul 1879 încoace un rol însemnat în „Reichsrath”-ul austriac. Dela cele din urmă alegeri dela 1885 încoace, Clam-Martinitz s'a prezentat numai foarte arare-ori în dietă, deoarece-ce fu silit să petreacă iarna și primăvara într-o climă mai domoală. Așa și acum numai de vre-o patru zile s'au din Meran la Praga.

Electorale. Din Racașdia se depeșează diarului „Pester Lloyd”: Ioan de Asboth fu în cercul seu electoral pretutindenea în cînste și în mod simpatice întîmpinat. În Vrânci și în salută învățătorul românesc, în Racașdia preotul greco-oriental. Contracandidatul Vincențiu Babeș petrece acum în Biserica-albă și în cîrînd va călători și el prin cercul seu însoțit de Polit.

Hymen. Dl Toma Haneșiu, oficial la institutul de credit și economii „Ardeleana” în Orăștie, își va serba nunna Duminecă la 31 Maiu (12 Iunie) c. cu doamna Maria Marcia, născ. Sibășan, din Orăștie.

Incendii în Careii-mari. Din Careii-mari se scrie cu data de 5 I. c.: Numai alaltăieri după amiazi fură din stîlșe două focuri și de atunci au isbucit din nou șese focuri. Agitația populațiunii consumate nu se poate descrie. Ieri înainte de amiazi fînă reprezentanța orășenească o adunare, în care primarul fu cercat a forma o comisiune de mîntuire permanentă: Primarul a rugat telegrafic pe ministrul-president și pe ministrul de hounvești, să facă dispozițiuni, ca să poți feciori dela batalionul de acolo să se convoace la serviciul polițian. S'au făcut și mai multe arestări. Se aude, că vicispanul va cere statarul; are să se înființeze și o poliție secretă.

Prințul Amadeu, care a primit misiunea, de a reprezenta curtea italiană la festivitățile iubilului de cincideci de ani de guvernare al reginei Victoria, va pleca spre acest scop la 18 Iunie n. la Londra. Prințul va preda reginei un autograf de al regelui Humbert.

Nou numitul secretar de stat papal, cardinalul Rampolla a primit la 5 I. c. formal oficial s'a mutat în noua locuință din Vatican.

Aniversarea morții lui Garibaldi s'a sîrbat la 5 I. c. în Caprea de cătră mai multe mii de persoane, care au sosit acolo cu vaporuri de povară din Genua, Livorno și Citavechia, spre a cerceta mormîntul lui Garibaldi.

România în Patagonia.

Mai corect ar fi să dic în: *Tierra del Fuego* (la *terre de feu*, Țeara-de-foc).

În adevăr la extremitatea sudică a Americii-meridionale, despărțită de continentul american prin strîmtorarea lui Magellan, se află insula puțin explorată încă, numită *Tierra del Fuego*. Această insulă situată la extremitatea antarcică a Republicii-Argentine, este încă foarte puțin cunoscută chiar în zilele noastre. Cu vre-o două veacuri mai nainte, țeara aceasta era considerată ca o regiune fabuloasă și în *Tabula Geographica Regni Chile* din secolul XVII, pîrînții iesuți în descripția lor despre diferite localități din Pa-

tagonia într'un desen, care reprezintă pe locuitorii Țării-de-foc, îi arată cu o imensă prelungire a șirii spinării. Această anexă caudală preste fire, o explicau prin amătoarea inscripție: „*Caudati homines hio!*” Se credea pe atunci, că acolo existau oameni cu coadă! Preste două sute de ani încă celebrul Darwin credea, că a gîsim în această rasă de oameni punctul de întărmădiar, care lipsa în seria sa de evoluțiuni.

Cu toate aceste nimic mai puțin exact decât aceste afirmațiuni mitice! Negreșit, că toaletele doamnelor Patagone, reduse la cea mai simplă expresie, nu trebuie să dea multă osteneală de imaginațiune Claymorelor din Oshowia (capitala Țării-de-foc), care ar fi ademiniți să le descrie; dar' dela simplitatea costumelor până la atributele caudale, care făceau pîrînții iesuți din veacul al XVII-lea, deosebirea este mare!

Din povă Țeara-de-foc este o regiune cu un viitor economic însemnat și asigurat, când guvernul argentin se va ocupa serios cu exploatarea gisementelor aurifere și cu crescerea oilor, pentru care această țeară ofere condițiuni climatice foarte favorabile.

Dar' nu de prosperitatea viitoare, mai mult sau mai puțin depărtată și problematică, a acestei regiuni avem să ne ocupăm astăzi. Ceea-ce ni-a atras băgarea noastră de seamă asupra acestei țări incognite este faptul următor:

În această insulă depărtată găsim denumiri geografice, care vor surprinde negreșit pe ori-care Român, precum ne-a surprins și pe noi la prima vedere; astfel cetim pe charta acestei țări un șir de munți, care poartă un nume sump tuturor Românilor: Sierra Carmen Sylva, mai găsim un riu denumit Rio Carmen Sylva, altul Rio Ureche, altul Rio Rosetti, negreșit în memoria marelui agitator, mai găsim în fine Puntă (Capul) Sinaia și altele. Este în adevăr purtător se găsim asemenea denumiri românești la extremitatea antarcică a lumii cunoscute! Nu sciu cât de întinse pot fi cunoștințele geografice ale dlui Ureche, dar' de sigur, că acele ale repozatului Rosetti nu ajunseseră până la Capul Horn, nici până la strîmtorarea lui Magellan! Aceste regiuni antarcice îi erau de sigur necunoscute.

Acum că am arătat faptele, să explicăm această enigmă geografică.

Tierra del Fuego formează un guvernament al Republicii-Argentine, care însă nu trage încă mare folos din această posesiune situată dincolo de Patagonia, la extremitatea sudică a lumii cunoscute. Guvernul din Buenos-Ayres, care scie, că această regiune posedă o multime de riuri, încă necunoscute, cu năsipuri aurifere foarte avute, precum și pășuni întinse și favorabile pentru crescerea oilor, a patronei în timpul din urmă mai multe explorări amănunțite ale acestei țări incognite. Astfel în toamna anului trecut dl inginer Jules Popper a întreprins sub auspiciile guvernului argentin, o expediție de explorare în Țeara-de-foc.

Tinărul și cutezătorul explorator a studiat în curs de mai multe luni această întinsă regiune încă necunoscută, atât din punctul de vedere fizic, cât și economic și la 5 Martie 1877 a expus într-o conferință ținută la institutul geografic argentin din Buenos-Ayres, înaintea unei numeroase adunări, rezultatele obținute în cutezătoarea sa reușită sa expedițiune.

Dl J. Popper este născut în București, în anul 1857 și probabil crescut tot aici; poate chiar în institutul d-lui Ureche, ceea-ce ar explica denumirea dată de d-sa unui rîu dela N. Insulei, Rio Ureche.

Dl Popper, ca ori-care explorator, a dat diferite numiri riurilor, munților etc., ce le descoperia d-sa pentru întâia dată. Astfel în cursul conferinței domniei s'a dat: „*La premiere de ces chaines, à la quelle j'ai donné le nom de „Carmen Sylva, en l'honneur de la Souveraine de Roumanie...”*”

Conferința dlui I. Popper a avut un imens succes în Buenos-Ayres și a fost tradusă în franțuzească de dl G. Lemarchand. Din această broșură am extras notele de mai sus.

Noi am adresat o scrisoare de felicitare curagiosului explorator și sperăm a avé dela d-sa un răspuns, prin care să ne arete, prin ce serie de împrejurări a ajuns tocmai în Țeara-de-foc. Atunci nu vom lipsi a-l propune de membru onorific al societății geografice române. „Epoca”.
George I. Lahovary.

Varietăți.

(Cel mai mare stat.) Se scie, că regina Angliei își serbează iubilul domniei sale de 50 de ani. De aceea nu e fără interes să vedem, câți locuitori a avut și are astăzi Marea-Britanie cu toate coloniile sale. La începutul domniei reginei Victoria populațiunea țării engleze era de 4 milioane suflete; astăzi ea este de peste 15 milioane. Afară de aceasta imperiul indian, împreună cu Birmania, are o întindere de 1,660.000 mile pătrate engleze cu 259 milioane locuitori, între cari numai 200.000 Europeni. Adaugînd și țeara muma, statul britanic are o întindere de 9,290.000 mile pătrate cu 414 milioane locuitori. Nici un alt stat din istoria lumii n'a avut această întindere și acest număr de locuitori, nici China nici Rusia.

(Curățirea omișilor și a gândacilor de Maiu.) În mai multe comune rurale din Franța, prefect „Economia Națională”, s'a așezat un ordin prefectorial, prin care se obligă, ca toți proprietarii, arîndatorii și chiriași să-și culeagă omișile de pe pomii roditori, precum și gândacii de Maiu de pe arborii și arbuștii plantați prin grădini și de pe moși. Lucrarea trebuie făcută sub privegherea primarului. Plantațiunile de pe

lungă drumurile naționale și departamentale, precum și arborii plantați pe lângă cursurile de apă, se vor curăți de omiși și gândaci de cătră cantonieri, sub direcțiunea conductorului de poduri și șosele. Se vor planta afară de drumuri și canalele se vor îngrijii de locuitorii din apropiere. Cheltuielile curățirii vor fi purtate de proprietari, arîndatori sau de chiriași, în ceea-ce privește proprietățile particulare; de comuna în ce privește proprietățile comunale, precum și locurile de promenadă publice; de administrațiunea de domenii în ce privește pămînturile domeniiale etc. În cas, când culegerea nu se va face într'un mod regulat, se vor dresa procese-adeveră și se vor lua măsuri de a se culege omișile din oficiu pe socoteala proprietarilor, cari au negles această lucrare. Pe de altă parte primarii trebuie să iee toate măsurile, de a pășerile cele mici să nu se stîrpească. În urma unui circular din partea ministrului de agricultură, li-se pune în vedere prefectilor, că ordinele de mai sus trebuie să fie împlinite cu cea mai mare severitate.

(Șoarecii incendiatori.) Un neguțător din Viena s'a înfățișat acum nu de mult înaintea justiției fiind acuzat de crima de incendiu. El a fost achitat în urma unei anchete, care a ajuns la următoarea constatare: s'a stabilit, că adevărații inovatori erau șoarecii. Dar', o să dăceți, cum acesti mici roșători au făcut ca să pună foc la casă? Foarte simplu: șoarecii — nu se scia că au acest gust ciudat — dănd preste cutii cu chibrituri au început să le roadă capetele și chibriturile s'au aprins, comunicînd focul la diverse obiecte. De altmintearea șoarecii au fost crud pedepsiți, căci li-s'au găsit cadavrele în mijlocul dărîmăturilor.

Astfel neguțătorul a putut să demonstreze nevinovăția sa. Dar' cum s'a putut convinge instrucțiunea de culpabilitatea acestor mîncători de fosfor? Se dice, că li-s'au găsit pe dinți urme de acest periculos metaloid.

Din public.*)

Convocare.

Fiesce-care alegerilor de deputat este aparținător partidei naționale române este invitat a lua parte la conferința generală electorală, care se va ține în *Orăștie la 11 Iunie a. c. la 3 ore după amiazi* în localitatea școlii gr.-or. din Orăștie.

Obiecte:

Raportul delegatului Dr. Ioan Mihu, despre conclusele conferinței tuturor Românilor și deliberarea asupra eventualelor propuneri referitoare la actul de alegere.

Clubul electoral.

Mulțumită publică.

După incendial comunei Ciugudul-murășan pentru cei dears s'au adunat la inițiativa rev. dn protopresbiter Alex. Tordășan din Alba-Iulia următoarele

Ajutoare în bani:

A. Tordășan 2 fl., Ioan Pipoș 1 fl., Rubin Patîța 3 fl., Nicolau Barbu 1 fl., Al. Velican 1 fl., Simeon Micu 1 fl., Nicolau Görög 1 fl., Nicolau Farcaș 1 fl., Nicolau Muntean 10 cr., Petru Ciumburean 10 cr., Georgiu Roșu 4 cr., Dimitrie Pleșa 20 cr., Lazar Barah 6 cr., Alex. Stanciu 10 cr., Dimitrie Mărginean 20 cr., Morar 10 cr., Dimitrie Ciuhă 10 cr., Zsiga Zsigmond 5 cr., Marți N. 5 cr., Ioan Stupean 20 cr., Maria Drimbărean 3 cr., Nicolau Șerdean 20 cr., Georgiu Ieneșel 20 cr., Nagy Josef 20 cr., Maria Cetean 4 cr., Ana Mazaci 20 cr., Nicolae Orvat 10 cr., Iosif Adam 20 cr., Mihail Muntean 9 cr., Ignat Căfaze 10 cr., Rudolf Frankel 10 cr., David Natan 30 cr., Rezi Weisz 60 cr., Maria Bogatea 5 cr., Ullrich 20 cr., Istvan Beem 20 cr., Carol Király 20 cr., Kovács Géza 50 cr., Ana Marți 10 cr., Mitru Ordean 10 cr., Samuil Tordășan 20 cr., Ioan Angel 40 cr., Saveta Dadeș 5 cr., Dimitrie Rada 1 fl., David Neumann 10 cr., Lazar Klein 10 cr., Nicolae Sasu 10 cr., Mihail Ciuhă 10 cr., Teodor Ciuhă 20 cr., Atanasie Rada 40 cr., Dimitrie Ieneșel 50 cr., Marcus Stern 20 cr., Toma Pleșa 1. Nicolae 60 cr., Toma Pleșa 20 cr., Georgiu Cămpăan 40 cr., Nicolae Ieneșel 20 cr., Ioan Popovici 1 fl., Ioan Bota 20 cr., George Barabant 20 cr., Anton Măica 40 cr., Andrei Turean 10 cr., Iosif Luca 10 cr., Atanasie Cămpăan 20 cr., Iosif Cămpăan 20 cr., Petru Vințan 20 cr., Ioan Cricovan 50 cr., Augustin Bela 20 cr., Zaharia Topărean 10 cr., Petru Drimbărean 15 cr., Dumitru Berghian 50 cr., Iosca Cecichedi 40 cr., Gregori Murășan 50 cr., Petru German 20 cr., Ioan Gada 10 cr., George Goada 20 cr., Nicolau Corman 20 cr., Mihail Drimbărean 5 cr., George Ardelean 10 cr., Nicolae Tobiolan 20 cr., Ioan Muntean 10 cr., János Egri 20 cr., Ioan Pitea 20 cr., Veronica 5 cr., Parastia 4 cr., George Cricovan 10 cr., Angel Gada 10 cr., Emanuel Kappel 13 cr., Jeney Gábor 20 cr., Sanda Sintianbrean 5 cr., Petru Crețu 20 cr., vid. l. Mitru Timișan 5 cr., Ana Pop 5 cr., Ana Peraan 10 cr., Hani Wolf 2 cr., Bala István 5 cr., Ioan Ciumburean 5 cr., Ioan Șablic 10 cr., Șandor Păler 10 cr., Benze Josefne 10 cr., Ilyes János 5 cr., Anton Kremser 50 cr., Nagy Josef 10 cr., Czipos János 4 cr., Hlinger Ignatné 5 cr., Nicolae Maica 10 cr., Rezi Roth 5 cr., Nicolae Pleșa 10 cr., Constantin Benedic 15 cr., Maria Raț 10 cr., Constantin Stinean 20 cr., Andronic Roșca 5 cr., Fr. Oprich 10 cr., Ioan Rusu 5 cr., Petru Drimbărean 10 cr., Ioan Vingarzan 20 cr., Sofia Moldovan 10 cr., Nicolae Șerban 4 cr., George Anca 6 cr., Maria Cămpăan 10 cr., George Cămpăan 5 cr., George Raț 5 cr., Cricovan Nicolae 20 cr., Ioan Rusan 60 cr., Burcuta Nicolae 10 cr., Vasile Baba

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta redacția nu primesc răspunderea.

10 cr., Roman Burcuta 5 cr., Nicolae Șerban 20 cr., István Bácsi 5 cr., Sanda Cricovan 3 cr., ifi. István Balázs 20 cr., Andrei Sîrbu 10 cr., Balint 4 cr., Maria Pop 5 cr., Petru Zsicu 5 cr., Kulcsár 10 cr., M. Kremser 10 cr., Ioan Coșer 10 cr., Iosif Drimuș 10 cr., vid. Graef 10 cr., Roza Străgean 4 cr., Marton 5 cr., S. Debrețeni 20 cr., Trif Candin 10 cr., Simeon Henter 4 cr., Chifor Drăgici 4 cr., Ioan Horvat 5 cr., Trezia Bühm 20 cr., Fira Fetitza 5 cr., English 10 cr. Care sume fac la olaltă 34 fl. 65 cr. v. a.

Pre lungă această sumă în bani s'au adunat mai multe bucate, vase și vestimente, care în-călcându-se pe două care îndată s'au și dus la fața locului, unde s'au împărțit celor nenorociți, eară banii s'au elocast spre a fi dați la timpul seu, cu alte ajutoare ce se mai așteaptă, a celor dears.

Primirea sumei de sus și a bucatelor pe această cale se cuitează cu mulțumită față de dăruitori.

Dela comitetul ad hoc pentru cei nenorociți.

Alba-Iulia, în 1 Iunie 1887.

Rubin Patîța,
notarul comitetului.

Pentru cei nenorociți

prin apă și foc.

Transport din numărul 117: fl. cr. lei 263.24 55.

Colecta II-a a Românilor din Seini, pentru frații păgubiți de foc și inundațiune: prin Alexiu Berinde, protopop 6.70 —

Colectă făcută în parohia gr.-or. Tilișca, pentru cei nenorociți prin apă și foc — la stăruința parochilor locali: Ioan Iosof, paroch gr.-or. 2 fl., Petru Iuga, paroch gr.-or. 1 fl., Stefan Milca, notar 50 cr., George Băttan, primar 30 cr., Ioan Prică, cassar 40 cr., Daniil Iosof 20 cr., Savu Fracea 20 cr., Dimitrie Iosof, învățător 10 cr., Avram Prică, epitrop 10 cr., Maria I. Bratu 10 cr., Maria I. Bunea 10 cr., Ioana Preda 10 cr., Ana Stefan Bratu 20 cr., Maria S. Nan 10 cr., Toma Hansa 10 cr., Dimitrie Samoilă 10 cr., Vasile Iuga 10 cr., Dimitrie Sall 10 cr., Dionisie Stroja 10 cr., Ioan S. Nan 10 cr., Dimitrie Banciu 10 cr., Vasile Voic 25 cr., Simeon Fracea, epitrop 10 cr., Dimitrie Schitea 10 cr., Ioan Zeic 10 cr., Nicolae Răcea 10 cr., Ioan Oprîș 10 cr., Vasile Iuga (Mateiu) 50 cr., Vasile Iuga 20 cr., Dimitrie Zeic 10 cr., Constantin Popa 10 cr., Gavrilă Zeic 10 cr., Ioan Bunea (hulea) 10 cr., Gligor Cămpăan 10 cr., Miron Găvosdea 10 cr., Nicolae Iuga 10 cr., Simeon Banciu 10 cr., Constantin Prica 10 cr., Paraschiva M. Gavasdea 10 cr., Petru Bunea 10 cr., Dionisie Iuga 10 cr., Simeon Preotescu 10 cr., Ilie Stanea, epitrop 20 cr., Candit Brattu 15 cr., Vasile Iosof, capelan 20 cr., dela mai mulți 2 fl. 40 cr., Gerasim Gligor 10 cr. Suma . . 12. — —

Suma . 281.94 55.

Contribuiri primesece

Administrația gیارului
„Tribuna”.

Posta ultimă.

Viena, 7 Iunie n. Înainte de amiazi s'a sîvrîșit sfințirea steagului regimentului de infanterie Nr. 31, marele duce de Mecklenburg-Strelitz în prezența părechei mostenitoare. Principesa de coroană Ștefania, ca patroana steagului, a brodat însași pantlica steagului.

Macău, 7 Iunie n. Stăvilarul dela Porganya e rupt; valurile curgeau cu o putere vehementă în luncile dela Teper.

Seghedin, 7 Iunie n. Pe teritoriul inundațiunii s'a ivit ieri din nou primejdia. Apa străbate spre Macău, pe ale cărui hotare douăzeci mii de jughere vor fi inundate. Apa înaintază grozav pe hotarele dela Földeák, Macău, Lele și Oșorheiu și pe moșiile din afară ale Seghedinului.

Teritoriile inundate sînt cele mai bune pămînturi, pe care de am încoace n'au fost recolte atât de bogate. Paguba e grozav de mare și întrece ori-ce închipuire.

Serviciul telegrafic

al

„TRIBUNEI”.

Londra, 8 Iunie n. Casa de jos a acceptat articolul al treilea din billul penaliric, care dispune introducerea juriilor speciale pentru anumite casuri.

Seghedin, 8 Iunie n. Scirea despre surparea stăvilarului dela Porganya nu se adevărește. Comuna Földeák e inundată; mai multe case, mai ales de lut s'au surpat.

Redactor responsabil: Aurel Popa.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula**.